

quadriennio absoluto recurrentes. Sed & hic dominatus tandem in libertatem quoque defuit.

Achai.

Quæ Elidem secuta est regio secundum mare Ionium sinumque Corinthiacum longo tractu porrecta, antiquissimo ævo Ægialea sive à littore, sive à rege suo Ægialeo nuncupata, deinde ab Ionibus ex Attica quondam profectis Ionia appellata, demum ab Achæis, Ionum cognatis, per Heraclidas & reliquos Dores in Peloponnesum revertentes Laconia pulsas, Achaia dicta, diu quoque regum suorum imperio paruit. De cujus rebus scripsit prolixius Vbbo Emmius in explicatione reipubl. Achæorum, quæ posterioribus temporibus fuit clarissima. Quo lectorem cognitionis hujus avidum remitto.

Spartani.

Sed omnes Peloponnesi civitates non tam antiquitate quam rerum gestarum magnitudine, & institutorum morumque præstantia Lacedæmon superavit. In ea reges Dorici generis ante Heraclidas dominati sunt decem numero, sibi mutuo succedentes: quorum ultimus Tifamenus Orestis filius, Agamemnonis, cujus auspiciis bellum contra Trojanos gestum fuit, nepos. Hoc regnante Heraclidæ quondam Peloponneso ab Eurystheo Herculis persecutore ejecti in Peloponnesum redierunt annis LXXX post Trojæ excidium, CCCXXVII ante Olympiadum Iphitearum initium. Cætera, quæ huc pertinent, exponuntur in Emmii libello de republica Lacedæmoniorum.

Ætoli.

Ætolorum etiam, qui extra Peloponnesum in ora maris opposita sedes habuere, res fuere pervetustæ, jam ante Troica tempora valde celebres. Apud eos regnum diu tenuit Oeneus, duobus filiis ac filia ex se genitis inclytus. Filiorum major ex Althæa uxore fuit Meleager, qui aprum Calidonium peremit, non minus famosum, quam leo ille Cleonæus ab Hercule interemptus. Cujus Meleagri germana soror fuit Deianira, Herculis uxor, Hylli mater, ex quo prognati sunt, qui apud Lacones per multa sæcula regnarunt. Minor Oenei filius ex alia matre Ætolici generis natus Tydeus heros inclytus, poetis decantatus. Qui accepta uxore Deiphile, Adrahti potentissimi regis Argivorum filia, cum Polynice gloriæ suæ marito (duxerat enim Polynices alteram Adrahti filiam Argiam) Oedipi filio ad bellum Thebanum profectus reliquos omnes belli illius duces fortitudine dicitur superasse, ibique pugnando in conferta hostium strage mortem oppetiisse. Ex hoc natus Diomedes rerum in Ætolia potitus est, cum ob raptum Helenæ bellum à principibus Græcorum contra Trojanos est susceptum. Cujus expeditionis ipse socius, & Vlyssi Ithacensi virorum callidissimo conjunctissimus, multa fortiter patravit, & ingentem gloriam ibi meruit. Domum vero reversus non solum apud Ætolos suos clarus & potens fuit, sed in Argolide quo-

Græcia.

que, ex qua non minus quam ex Ætolia copias ad Trojam duxerat, hæres quippe ex parte opum Adrahti avi sui multa possedit, atque adeo colonias in Italia etiam condidit, & longe lateque in mari Adriatico dominatum sibi constituit. Sed cum morte ejus, gloria familiæ istius concidit. Mature vero post regium imperium Ætoli in libertatem se afferuerunt, eique inhæserunt constantissime. Sed certum tempus assertæ libertatis edere non licet tacentibus actorum monumentis. Hoc vero de Ætolis his dicere licet; si tantum sapientiæ habuissent, quantum habuere ferociæ & virium corporis, haud facile quis libertatem iis adimere potuisset. Reliqua gentis hujus validissimæ, in republica ejus explicat Vbbo Emmius; addens ibidem de Acarnanibus ei in ora eadem finitimis, in Epirum usque extensis.

Locrorum, qui ab altero latere Ætolos quoque attingunt, prisco ævo obscurior fama & vires minores fuerunt. Ajacem tamen Oileo genitum, & Opuntium Locrorum regem comparata non parva classe cum Agamemnone ad Trojam profectum esse, & Locros istuc duxisse, non Homerus solum, sed etiam Dictys Cretensis & Dares Phrygius scriptores antiquissimi prodiderunt. Ut de Patroclo taceam summo Achillis amico, heroë clarissimo, ab Hectore pugna interfecto, quem iidem omnes scriptis suis celebrant, Strabo autem ex Homero ex eadem gente, eademque urbe ortum duxisse affirmat. Maximè vero Locrorum nomen illustravit colonia in ora Italiæ constituta, quæ opibus & populi frequentia nulli civitatum magnarum in eadem illa ora quondam cessit: cujus principium, si vera sunt quæ libro III de ea recitat Pausanias, Ephorum, uti existimo, secutus, bello Trojano antiquius fuisse statuendum.

Locri.

De Phocide porro quid dicam, regione Græciæ celeberrima, Locridis, Doridis, Bœotia, Thessalia finibus clausa, sinuique Corinthiaco austrino latere adita? Cujus antiquissimas res tribunal Amphictyonicum toti Græciæ quondam commune, & oraculum Delphicum famam inclytum, & Græcis exterisque summo in honore habitum, quibus ipsa sedem præbuit, abunde arguunt. Nam & oraculum & tribunal Trojano bello aliquot sæculis vetustius fuisse factis constat.

Phocenses.

Thessalorum autem natio quemadmodum inter omnes Græcās maxima olim & potentissima fuit in varios populos distincta, ita de summa antiquitate dubitationem non admittit. Cognoscitur ea ex nationis hujus rege clarissimo Deucalione, sub quo diluvium ingens toti regioni quam maximè calamitosum accidit. Accidisse id autem regnante apud Athenienses Cecrope primo, annis ante Trojam excisam CCCXLIX, chronologicæ rationes ostendunt. Quo tempore *Ελλάδος & Ελλάδος*, hoc est

Thessali.